

Judit Lilla Molnár

Hungary

About Me

My installations often evoke the world of playgrounds; in them, I explore the artistic processing of adult life and its dilemmas. For me, game serves both as a formal inspiration and a conceptual anchor - a symbolic tool capable of representing complex processes and relational systems in an elementary way. I approach these processes based on personal experience, using the conceptual tools and structural perspective that social sciences offer.

Artwork

Fun Facts

What or who inspires you most in life?

I am primarily inspired by life itself. In my work, I am concerned with the individual's struggle within the challenges shaped by our society. The difficulties arising from my own existence, as well as the social injustices and inequalities I observe in my environment, and the constant pressure on people to conform and optimize themselves, all have a profound impact on me. Through art, I seek to process and transform these experiences.

What is the food that makes you happy?

Food and happiness — a complex question. No single dish can make me truly happy, but any Italian pasta dish can bring me joy.

What is on your playlist?

I would mention three very different artists. Austra speaks to my heart – for the most powerful and profound emotions. Erland Cooper speaks to my soul and spirit – offering the most perfectly composed, conceptual musical experience. And Beton Hofi reflects my zeitgeist – an honest, raw, and unfiltered way of experiencing existence.

What is your guilty snack?

Unfortunately, it's chips — and I have no absolution for it, only an explanation. I think this is the kind of snack that those of us born in the '90s find especially hard to give up. With the cellophane-wrapped collectibles hidden in chip bags — tazos, cards, and at one point even cash — our childhood passion for collecting was fully exploited, making this generation true captives of chips. Luckily, I only rarely give in to the temptation.

What is the best advice you have ever been given?

The best advice I've ever been given is simply: Hang in there!

Day or night?

Both, of course! If only there were more hours in a day - or fewer duties - to make the most of both. But if I had to pick between endless day or endless night, I'd go for the day without hesitation. Eight years ago, I spent two months in Estonia on an artist residency during the summer solstice, when the sun set for only a few hours each night. It was a wonderful experience. I wouldn't have loved the opposite - the long, dark winter solstice - quite the same way.

Cats or dogs?

Cats

Five words about my art

- playful
- generational
- socially critical
- conceptual
- reflective

Molnár Judit Lilla

Magyarország

Magamról

Installációim gyakran a játszóterek világát idézik meg; ezekben a felnőtt lét és annak dilemmáinak művészi feldolgozását vizsgálom.

Számomra a játék egyszerre formai inspiráció és konceptuális kapaszkodó - szimbolikus eszköz, amely képes összetett folyamatokat és kapcsolatrendszereket elemi módon megjeleníteni.

Ezekhez a folyamatokhoz személyes tapasztalatokból kiindulva közelítek, a társadalomtudományok által kínált fogalmi eszköztár és strukturális nézőpont segítségével.

A mű

Fun Facts

• Mi vagy ki inspirál téged leginkább az életben?

Elsősorban maga az élet inspirál engem. Munkáimban az egyén küzdelmével foglalkozom azokban a kihívásokban, amelyeket a társadalom formál. Saját létezésem nehézségei, valamint a környezetemben tapasztalható társadalmi igazságtalanságok és egyenlőtlenségek, továbbá az emberekre nehezedő folyamatos nyomás, hogy alkalmazkodjanak és optimalizálják magukat, mély hatással vannak rám. A művészet segítségével törekszem ezeket a tapasztalatokat feldolgozni és átalakítani.

• Mi az az étel, ami boldoggá tesz?

Étel és boldogság — egy összetett kérdés. Egyetlen étel sem tud igazán boldoggá tenni, de bármelyik olasz tésztaétel örömet okoz nekem.

• Mi szerepel a lejátszási listádon?

Három, teljesen különböző művészt említenék meg. Austra a szívemhez szól – a legerőteljesebb és legmélyebb érzelmekért. Erland Cooper a lelkemhez és a szellememhez szól – a leginkább tökéletesen megkomponált, konceptuális zenei élményt nyújtva. Beton Hofi pedig a korunk szellemét tükrözi – egy őszinte, nyers és szüretlen módját az élet megélésének.

• Milyen nasival bűnözöl?

Sajnos az a chips – és nincs is rá feloldozásom, csak egy magyarázatom. Azt hiszem, az ilyen rágcslálnivalót a '90-es években születettek különösen nehezen tudják elhagyni. A cellofánba csomagolt gyűjthető figurák – tazo-k, kártyák, és egy időben még pénz is – teljesen kihasználták a gyermekkori gyűjtőszenvédélyünket, így ez a generáció valódi chips-rabszolgává vált. Szerencsére csak ritkán engedek a kísértésnek.

• Mi a legjobb tanács, amit valaha kaptál?

A legjobb tanács, amit valaha kaptam, egyszerűen ennyi volt: Kitartás!

• Éjjel vagy nappal?

Mindkettő, persze! Bárcsak több óra lenne egy napban – vagy kevesebb teendő –, hogy mindkettőt kiélvezhessem igazán. De ha választanom kellene a végtelen nappal vagy a végtelen éjszaka között, habozás nélkül a nappalt választanám. Nyolc évvel ezelőtt két hónapot töltöttem Észtországban egy alkotói ösztöndíjprogramon a nyári napforduló idején, amikor az éjszakákon alig pár órára nyugodott le a nap. Csodálatos élmény volt. Az ellenkezőjét – a hosszú, sötét téli napfordulót – nem hiszem, hogy ugyanígy szerettem volna.

• Kutya avagy macska?

Macska

Öt szó a művészetemről

- játékos
- generációs
- társadalomkritikus
- koncepcionális
- reflektív